

Sygn. akt I ACa 1583/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek (spr.)
Sędziowie:	SSA Paweł Rygiel SSA Józef Wąsik
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) Spółka Akcyjna w W.**

przeciwko **D. N. (1)**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 lipca 2014 r. sygn. akt I C 324/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. I ACa 1583 /14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) i Windykacji w W. Biuro w K. domagała się zasądzenia in solidum od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i pozwanego D. N. (1) na swoją rzecz kwoty 270.266,87 złotych, w tym od odsetek w wysokości 24% w skali roku od kwoty 200.000,00 złotych od dnia 24 października 2012r. do dnia zapłaty, odsetek ustawowych od kwoty 70.011,87 złotych od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty i odsetek ustawowych od kwoty 255,00 złotych od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, oraz zasądzenia od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Krakowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (z weksła), w sprawie o sygn. akt I Nc 491/12 (k. 65) którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany D. N. (2) wniósł zarzuty od nakazu zapłaty (k. 73-79), w którym wniósł o uchylenie nakazu zapłaty wobec siebie i oddalenie powództwa w całości.

Pozwany zarzucił:

- brak podstawy prawnej dochodzenia od niego zapłaty kwoty wynikającej z weksła i przedstawionych przez stronę powodową dokumentów;
- że podpis na na wekslu i deklaracji wekslowej złożył w imieniu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako jednoosobowy członek zarządu tej spółki;
- nieautentyczność załączonej przez stronę powodową deklaracji poręczyciela weksła własnego niepełnego, podając, że nie jest oznaczona datą wystawienia a złożony na niej podpis różni się od podpisów składanych przez pozwanego.
- że strona powodowa (...) S.A. nie zareagowała na zgłaszane przez niego nieprawidłowości w kwestii wykorzystania kredytu celowego, który został bezprawnie przywłaszczony przez firmę (...). B..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 8 stycznia 2013 roku, sygn. akt I Nc 491/12 w części nakazującej pozwanemu D. N. (2) zapłatę kwoty 259.189,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz w zakresie obowiązku zapłaty kosztów procesu w kwocie 9.922,00 zł.

W motywach orzeczenia wskazał na następujące fakty;

W dacie zawarcia umowy kredytu nr (...) kredytu obrotowego (...) oraz wystawienia weksła niepełnego z 19 stycznia 2011 roku D. N. (2) pełnił funkcję prezesa jednoosobowego zarządu tej spółki.

W dniu styczniu 2010 roku w K. pomiędzy stroną powodową (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną Oddział(...) w K. a (...) Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością została zawarta umowa nr (...) kredytu obrotowego (...) postawionego do dyspozycji jako kredyt obrotowy nieodnawialny w walucie polskiej w kwocie 200.000,00 złotych, przeznaczony na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej. Bank postawił do dyspozycji kredytobiorcy kredyt w terminie do dnia 31.01.2011 roku.

Zgodnie z postanowieniem zawartym w § 20 umowy kredytu spłata kredytu została zabezpieczona, między innymi poprzez weksel in blanco wystawiony przez kredytobiorcę (spółkę (...) Sp. z o.o.) poręczony przez D. N. (2) Prezesa Zarządu.

Na umowie kredytu, na skutek omyłki pisarskiej (wykorzystania uprzedniego wzoru umowy) wpisana została data zawarcia umowy – 19.11.2010 roku.

W dniu 19 stycznia 2011 roku (...) Sp. z o.o. w K. wystawiła weksel niepełny na zabezpieczenie spłaty kredytu objętego umową nr (...) na kwotę 200.000,00 złotych. **Weksel został podpisany przez Prezesa Zarządu Spółki D. N. (2) na pierwszej stronie weksła pod pieczęcią spółki. Na odwrocie D. N. (2) wpisał słowo „poręczam” oraz złożył swój podpis.**

W dniu 19 stycznia 2011 roku została również podpisana deklaracja wystawcy weksła własnego niepełnego (in blanco) przez (...) Sp. z o.o. w K. reprezentowaną przez D. N. (1) jako Prezesa Zarządu, na zabezpieczenie wiarygodności (...) S.A. z tytułu umowy kredytu obrotowego (...) postawionego do dyspozycji jako kredyt obrotowy nieodnawialny w walucie polskiej udzielonego na podstawie umowy nr (...) z dnia 19.01.2011r. w kwocie 200.000,00 złotych. Zgodnie z deklaracją strona powodowa miała prawo wypełnić weksel w każdym czasie na sumę wekslową

odpowiadającą zadłużeniu spółki wobec powodowego banku z tytułu w/w umowy kredytu łącznie z odsetkami, prowizją i kosztami oraz weksel ten opatrzyć datą płatności wedle swego uznania, zawiadamiając o tym wystawcę weksla własnego listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru pod adresem ul. (...) w K..

Pismem z dnia 25 lipca 2011r roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna wypowiedziała spółce (...) Sp. z o.o. umowę kredytu nr (...) z powodu opóźnienia w spłacie kredytu i wezwała do dokonania spłaty całości należności w wysokości 211 332,05 złotych w terminie 30 dni. Wezwanie to zostało doręczone spółce w dniu 29.07.2011 roku

Pismem z dnia 25 lipca 2012 roku powodowy Bank poinformował pozwanego D. N. (2) jako poręczyciela wekslowego, że w związku z upływem terminu spłaty kredytu nr (...) uzupełnił weksel zgodnie z deklaracją wekslową z dnia 19 stycznia 2011 roku poprzez wpisanie sumy wekslowej wynoszącej 259 444,95 zł na którą złożyły się: niespłacony kredyt w kwocie 200 000,00 zł, naliczone odsetki w kwocie 59 189,95 zł oraz koszty monitów w kwocie 255,00 zł. Jako datę płatności wskazano 06 sierpnia 2012 roku a miejsce płatności (...) Oddział (...) w K.. Jednocześnie strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty powyższej kwoty.

Pozwany D. N. (2) po otrzymaniu powyższego wezwania do zapłaty pismem nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 04 września 2012 roku poinformował (...) S.A., że poręczając weksel stanowiący zabezpieczenie umowy kredytu nr (...) działał imieniem spółki (...) Sp. z o.o. a nie imieniem własnym wobec czego nie jest dłużnikiem wekslowym powodowego Banku.

Spółka (...) o.o. na przestrzeni kilku lat zawarła z powodowym Bankiem kilka umów kredytów obrotowych, których spłata zabezpieczona była wystawionymi przez spółkę weksłami in blanco oraz poręczanymi przez D. N. (2).

Do każdej umowy kredytowej jaka była zawarta z powodowym Bankiem była podpisywana deklaracja wystawcy weksla niepełnego stanowiące go zabezpieczenie każdego kredytu oraz poręczyciela.

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sąd I instancji dokonał w oparciu o powołane dowody z dokumentów prywatnych oraz zeznanie świadka R. S. i częściowo zeznanie pozwanego D. N. (2).

Wskazane dokumenty Sąd Okręgowy uznał za dowód, zawarcia umowy kredytowej, jej postanowień, faktu wystawienia weksla niepełnego przez spółkę (...) Sp. z o.o. jako zabezpieczenia wskazanego kredytu oraz jego poręczania przez D. N. (2), faktu sporządzenia deklaracji wekslowej przez wystawcę weksla, wypowiedzenia kredytu, powiadomienia o wypełnieniu weksla i wezwania pozwanego do zapłaty.

W oparciu o powyższe fakty uznał Sąd Okręgowy powództwo za częściowo zasadne.

Przenosząc normatywne konsekwencje odpowiedzialności poręczyciela wekslowego na okoliczności niniejszej sprawie stwierdził Sąd Okręgowy, w takim zakresie odpowiedzialność ponosi pozwany D. N. (2).

W szczególności Sąd Okręgowy uznał, że:

- pozwany zgodnie z dyspozycją art. 253 zd. 1 k.p.c. nie udowodnił zarzutu, by podpis na odwrocie weksla pochodził z jego ręki..

- skoro pozwany złożył na odwrocie weksla z dnia 19 stycznia 2011 roku swój podpis oraz wpisał słowo „poręczam”, to zgodnie z przepisem art. 31 Prawa wekslowego należy zinterpretować jako udzielenie poręczenia wekslowego.

- zarzut by pozwany poręczenia tego udzielił nie jako osoba fizyczna, lecz jako Prezes Zarządu wystawcy weksla jest bezpodstawny, a to z uwagi na to, że udzielenie poręczenia wekslowego przez wystawcę weksla, a do tego sprowadzałoby się twierdzenie pozwanego, że podpisał weksel jako Prezes zarządu spółki (...) Sp. z o.o., byłoby działaniem całkowicie nielogicznym i nieracjonalnym oraz sprzecznym z istotą poręczenia i nie ma podstaw dla uznania, by w ramach kontaktów między stronami pozwany został wprowadzony w błąd,

- zasadny zarzut wypełnienia weksła niezgodnie z zawartym porozumieniem co do kwoty 255 zł nie czyni weksła nieważnym, a jedynie daje możliwość, pod warunkiem wykazania jego zasadności, uchylenia się od obowiązku zapłaty w adekwatnym zakresie, co też zostało uczynione w relacji do treści nakazu zapłaty.

- ważność zobowiązania wekslowego nie jest natomiast uzależniona od istnienia deklaracji wekslowej. O tym, że pomiędzy pozwanym D. N. (2) a stroną powodową musiało istnieć porozumienie co do wypełnienia weksła niepełnego świadczą zeznania samego pozwanego, który podał, że do każdej umowy kredytowej jaka była zawarta z powodowym Bankiem była podpisywana deklaracja wystawcy weksła niepełnego stanowiące go zabezpieczenie każdego kredytu oraz poręczyciela. Wskazać przy tym należy, że porozumienie pomiędzy remitentem a poręczycielem, czy wystawcą weksła niepełnego może ograniczać się do samego faktu, że weksel zostanie wypełniony przez posiadacza. Żaden przepis Prawa wekslowego nie określa bowiem obligatoryjnego zakresu takiego porozumienia.

Reasumując Sąd Okręgowy na mocy art. 32 Prawa wekslowego, art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia w części nakazującej pozwanemu D. N. (2) zapłatę kwoty 259.189,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07.08.2012 roku tj. od dnia następnego po dniu płatności weksła oraz w zakresie kosztów procesu w kwocie 9.922,00 złotych. Dalej idące powództwo jako niezasadne Sąd oddalił.

W zakresie kosztów procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c.

Apelację od wyroku złożył pozwany zaskarżając wyrok w całości i domagając się jego zmiany przez oddalenie powództwa ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił;

- błąd w ustaleniach faktycznych przez pominięcie treści § 20 pkt.1 ust. 3 umowy kredytowej z której wynika, że poręczenia dokonywał pozwany jako prezes zarządu i podmiot upoważniony do składania oświadczeń woli imieniem wystawcy weksła w osobie (...) sp. z o.o.

- nieuwzględnienie przez sąd, że wystawiony weksel odpowiadać miał treści łączącej strony i jako czynność wtórna wobec podstawowej czynności odpowiadać winien jego treści;

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez pominięcie, że w zeznaniach słuchanego świadka R. S. pojawiło się stwierdzenie świadczące o tym, że w kontaktach stron zdarzały się przypadki w których pozwany występował jako indywidualny kontrahent powodowego banku, a gdy działał jako prezes spółki, to oczywiście było, że reprezentował interesy spółki

- naruszenie art. 30 pr. wekslowego przez błędne przyjęcie, złożony na drugiej tronie weksła własnego podpis pozwanego nie może stanowić poręczenia dokonanego przez reprezentowaną przez niego spółkę.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego..

Sąd Apelacyjny zważył;

Apelacja jest oczywiście bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu .

W szczególności ramy postępowania wyznaczają okoliczności faktyczne mające istotne znaczenie z perspektywy urzeczywistnianej normy materialno prawnej.

W tym aspekcie istotną okolicznością i to nie tyle faktyczną, co prawną było wyjaśnienie znaczenia zarzutu pozwanego , co do roli w jakiej podpisał weksel w zakresie poręczenia, a w szczególności, czy podpisał go jako reprezentant wystawcy weksła, czy jako osoba fizyczna zaciągająca zobowiązanie wekslowe we własnym imieniu.

Dla porządku wyводу wypada w tym miejscu podkreślić, że ze względu na abstrakcyjny charakter zobowiązania wekslowego i konieczność ochrony bezpieczeństwa obrotu wekslowego, przepis art. 17 pr. weksl. wyłącza możliwość podnoszenia zarzutów z tzw. stosunku podstawowego, ale tylko wówczas, gdy zapłaty od dłużnika wekslowego domaga się osoba trzecia, która nabyła weksel na podstawie czynności unormowanej w prawie wekslowym. Ograniczenia te nie dotyczą natomiast bezpośrednich stron czynności wekslowej, a zatem wystawca weksła własnego, pozwany przez remitenta, może bronić się w postępowaniu wywołanym zarzutami od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksła wszelkimi zarzutami wynikającymi ze stosunku prawnego leżącego u podstaw zobowiązania wekslowego. Takie stanowisko jednolicie przyjmowane jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego, między innymi w orzeczeniach z dnia 25 XI 1963 r., III CO 56/63, OSN 1966/2/12, z dnia 21 X 1998 r., II CKN 10/98, OSNC 1999/5/93, z dnia 18 XI 1999 r., I CKN 215/98, OSNC 2000/7-8/128 oraz z dnia 26 I 2001 r., II CKN 25/00, OSNC 2001/7-8/117. Z perspektywy przedmiotu postępowania istotnym zarzutem jest kwestia identyfikacja podmiotu dokonującego zabezpieczenia w postaci poręczenia wekslowego, a w szczególności prawnej doniosłości wskazania w treści umowy kredytowej osoby pozwanego nie tylko z imienia i nazwiska ale i z zajmowanej funkcji w zarządzie spółki będącej wystawcą weksła.

Należy wskazać, że w myśl art. 32 zd. pierwsze prawa wekslowego poręczyciel odpowiada tak jak ten, za kogo poręczył, a zatem przysługują mu takie same zarzuty wobec remitenta, jak wystawcy weksła, za którego poręczył, poza zarzutami ściśle osobistymi tego dłużnika. Ponadto poręczycielowi przysługują zarzuty ze stosunku poręczenia łączącego go z wierzycielem wekslowym. Poręczenie wekslowe jest bowiem zobowiązaniem samoistnym, jakkolwiek odpowiedzialność poręczyciela wekslowego zależy od tych samych przesłanek, co odpowiedzialność osoby, za którą poręczył, a treść jego zobowiązania jest taka sama jak treść zobowiązania osoby, za którą poręczył.

Prawo wekslowe nie określa przy tym, jakimi zarzutami poręczyciel wekslowy może się zasłaniać wobec posiadacza weksła, skoro jednak odpowiada tak samo, jak ten za kogo poręczył, przysługuje mu prawo podnoszenia także wszelkich zarzutów, jakie przysługują tej osobie, a do nich zalicza się zarzuty subiektywne, oparte na stosunkach osobistych osoby, za którą poręczył, z osobą posiadającą weksel (tak. I. Heropolitańska, w: Komentarz do art. 32 ustawy - Prawo wekslowe, LEX 2011). Wobec tego – na co bezbłędnie zwraca uwagę Sąd I instancji – jest rzeczą wtórną, czy poręczyciel weksła in blanco podpisał deklarację wekslową, a także czy w umowie stanowiącej podstawę wypełnienia weksła przewidziano zabezpieczenie naturalnej wierzytelności powoda przez wystawienie weksła (kreującego zobowiązanie abstrakcyjne). Następstwem bowiem wystawienia deklaracji wekslowej jest tylko możliwość podnoszenia przez dłużnika wekslowego zarzutów w razie wypełnienia weksła niezgodnie z treścią.

Dla ważności poręczenia konieczna jest ważność weksła. Wskazuje na to jednoznacznie użycie w przepisie art. 32 prawa wekslowego wyrażenia "zapłatę weksła". W realiach sprawy nie budzi wątpliwości okoliczność związana z ważnością weksła.

Przechodząc zatem do oceny przedstawionej na wstępie kwestii wskazać należy, że

w literaturze i orzecznictwie przyjmuje się (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2012 r. ,II CSK 296/11 OSNC 2012/6/80, M.Prawn. 2012/15/818-820), że usunięcie braków formalnych weksła w drodze wykładni nie jest wyłączone, jednakże - ze względu na szczególnie rygorystyczny charakter odpowiedzialności wekslowej i formalizm prawa wekslowego, uzasadniony koniecznością zapewnienia szybkiego i bezpiecznego obrotu weksłami - zakres interpretacji weksła jest znacznie zwężony i ogranicza się do wykładni obiektywnej, dokonywanej wyłącznie na podstawie tekstu weksła. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 kwietnia 1993 r., III CZP 7/93 (OSNCP 1993, nr 12, poz. 199) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95 (OSNC 1995, nr 12, poz. 168) formalny charakter weksła wprawdzie nie wyłącza możliwości wykładni, czyli ustalenia jego właściwej treści, jednak wyjaśnienia tego można dokonać tylko na podstawie tekstu weksła, gdyż ze względu na obiegowość weksli i konieczność zapewnienia ochrony nabywcy, dla ustalenia treści zobowiązania wekslowego miarodajna może być tylko treść oświadczenia woli zawarta w dokumencie wekslowym. Wykładnia dokonana na podstawie tekstu weksła może zmierzać do uściślenia znaczenia poszczególnych zwrotów, usunięcia oczywistych pomyłek oraz błędów językowych, gramatycznych itp. Dotyczy to także sytuacji, w której nie doszło do przeniesienia praw z weksła, a wierzytelności wekslowej dochodzi remitent jako jedyny wierzyciel. Pomimo, że w takim wypadku odpada wzgląd na

bezpieczeństwo obrotu wekslowego, to także trzeba odrzucić możliwość odwołania się do rzeczywistej woli podmiotów zobowiązania wekslowego, a więc do okoliczności niewynikających z tekstu weksla ze względu na formalny charakter tego zobowiązania. Zobowiązanie to nie istnieje bowiem poza treścią weksla i nie traci abstrakcyjnego charakteru tylko dlatego, że weksel nie został puszczony w obieg.

A zatem wszystkie zarzuty pozwanego, które łączą się z zagadnieniem treści innych dokumentów niż treść weksla uznać należy za bezzasadne. Sąd Apelacyjny za własne uznaje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji oraz w zasadniczej części ich prawną ocenę.

Do oceny prawnej (art. 30 w zw. z art. 1 prawa wekslowego) pozostaje zagadnienie związane ze znaczeniem podpisu złożonego przez pozwanego pod słowem poręczam na odwrocie weksla. I w tym zakresie Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji.

Zagadnienie podpisu osoby awalisty na wekslu w imieniu własnym, jako osoby fizycznej albo osoby prawnej nie było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Tym niemniej z racji wskazanych wyżej już przyczyn nie ma przeszkód, by i w tym zakresie sięgnąć do dorobku judykatury dotyczącego wystawcy weksla, skoro sytuacja prawna obu tych osób jest zasadniczo tożsama wobec remitenta z perspektywy sytuacji awalisty. Wskazówki interpretacyjne w tym zakresie znajdują się w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego dnia 10 października 2013 r. III CZP 54/13 OSNC 2014/6/56, Biul.SN 2013/10/6, gdzie stwierdzono:

„podpis wystawcy weksla będącego osobą prawną wymaga takiego jej oznaczenia, aby możliwe było dokonanie oceny, że osoba prawna wystawiła weksel z zachowaniem przewidzianych dla niej reguł reprezentacji. Konkretyzacja więc formy prawnej osoby prawnej, będącej wystawcą weksla, jako obligatoryjnego elementu jej firmy (art. 43⁵ § 2 k.c.), jest niezbędna, ale sposób spełnienia tego celu nie musi się realizować wyłącznie bezpośrednio w brzmieniu tekstu weksla. Podanie na wekslu numeru przypisanego wystawcy weksla w Krajowym Rejestrze Sądowym pozwala na jednoznaczne ustalenie, jaka jest forma prawna osoby prawnej będącej wystawcą weksla własnego, ponieważ ten niezbędny element firmy każdej osoby prawnej będącej przedsiębiorcą jest objęty treścią Rejestru. Usunięcie tego braku niezbędnego elementu firmy wystawcy weksla własnego, będącego osobą prawną, przez ustalenie jego formy prawnej w drodze wykładni tekstu weksla, jest dopuszczalne w świetle uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95 (OSNC 1995, nr 12, poz. 168). Zakres dokonywanej wykładni zostaje tutaj zwężony i ogranicza się wyłącznie do dopuszczalnej wykładni obiektywnej jako przeprowadzonej jedynie na podstawie tekstu weksla, a konkretnie na podstawie zapisu w Krajowym Rejestrze Sądowym indywidualizującym wystawcę przez podanie na wekslu jego numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym. Taka wykładnia, dokonywana na podstawie tekstu weksla wskazującego numer w Krajowym Rejestrze Sądowym jego wystawcy, może zmierzać m.in. do uściślenia znaczenia poszczególnych zwrotów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2012 r., II CSK 296/11, OSNC 2012, nr 6, poz. 80), a przejawem takiego uściślenia znaczenia podanego na wekslu własnym numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym wystawcy weksla jest ustalenie na tej podstawie formy prawnej osoby prawnej będącej wystawcą weksla, a więc niezbędnego elementu jej firmy.”. Sąd Apelacyjny w całości podziela powyższe stanowisko, prowadzące także do uznania, że brak wskazania na wekslu przy podpisie osoby fizycznej wskazania instytucji (wprost lub co najmniej pośrednio), którą ta osoba reprezentuje oznacza, że poręczenie wekslowe jest złożone przez osobę fizyczną i ona (a nie inny podmiot) ponosi odpowiedzialność wekslową..

Normatywny charakter osoby prawnej (w istocie będącej tworem przyjęcia przez człowieka fikcji prawnej) stworzonej na użytek osób fizycznych, w sytuacjach, w których w stosunkach prawnych człowiek jest ostatecznym beneficjentem działań osoby prawnej wyklucza trafność argumentacji pozwanego. W warunkach, w których osoba fizyczna ze swej natury występować może w roli osobistej bądź reprezentującej inny zinstytucjonalizowany normatywnie podmiot, to i sposób manifestacji tej roli przez tę osobę winien być jednoznaczny. Podpisanie się na wekslu imieniem i nazwiskiem po słowem poręczam bez wskazania jakiegokolwiek cechy podmiotu, którym miałby być podmiot reprezentowany przez tę osobę, wyklucza możliwość przypisania tej osobie cechy reprezentanta osoby prawnej. Z taką sytuacją mamy do czynienia w realiach niniejszej sprawy.

A skoro tak, to i apelacja nie może odnieść postulowanego w niej rezultatu. Zarzuty apelacji stanowiły efekt wadliwej oceny istoty sprawy, przez błędne założenie, że identyfikacja pozwanego jako osoby składającej oświadczenia woli zawarte w umowie stanowiącej podstawę wystawienia weksla może stanowić podstawę dla wykładni treści weksla. Ponieważ tak nie jest dlatego i apelacja pozwanego podlega oddaleniu ze skutkami w postaci obciążenia pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz strony powodowej (art.385 i 98 k.p.c.).